

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobkyně: **Lidl Česká republika v.o.s.**, IČO: 26178541,
sídlem Nárožní 1359/11, 158 00 Praha 5,
zastoupena JUDr. Davidem Štrosem, advokátem,
sídlem Národní 58/32, 110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**,
sídlem Květná 504/15, 603 00 Brno 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2022, č. j. SZPI/AP541-28/2021,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalované Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 16. 2. 2022, č. j. SZPI/AP541-

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

28/2021, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Ústí nad Labem, (dále jen „oblastní inspektorát“) ze dne 19. 11. 2021, č. j. SZPI/AP541-24/2021, jímž byla žalobkyni za spáchání přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“) spočívajícího v porušení zákazu používání nekalých obchodních praktik uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že předmětné potraviny označila takovým způsobem, který mohl ve spotřebiteli vzbudit přesvědčení, že v případě přeškrtnutých cen, ze kterých žalobkyně na potraviny poskytla slevy, se jedná o běžné prodejní ceny žalobkyně, ačkoli ve skutečnosti šlo o „doporučenou cenu výrobce“ a za přeškrtnutou cenu žalobkyně tyto potraviny v minulosti spotřebiteli nenabízela. Tím mohla spotřebitele uvést v omyl ohledně existence konkrétní cenové výhody, což ho mohlo dále vést k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Žalobkyně se žalobou domáhala také toho, aby soud žalované uložil povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že v rámci své akční nabídky výrobků nabízela vybrané výrobky se slevou, přičemž konkrétní procentuální sleva z ceny výrobku byla stanovena jako sleva z aktuálně platné doporučené ceny výrobce tohoto výrobku. Jednalo se o označení výrobku názvem a cenou na provozovně na regálovém štítku umístěném přímo u výrobku.
3. K napadenému rozhodnutí po shrnutí průběhu správního řízení žalobkyně uvedla, že žalovaná v něm v zásadě reagovala na většinu tvrzení žalobkyně, z rozhodnutí je však zřejmé, že celkové posouzení věci je založeno na jejím dojmu a veškerá argumentace na odmítání tvrzení a argumentů žalobkyně. Své závěry však žalovaná nezdůvodnila; pouze opakovala, že předmětem posouzení a rozhodnutí byl celkový koncept obchodní prezentace žalobkyně, který považuje za klamavý bez toho, aby jakkoliv komentovala konkrétní parametry obchodní prezentace analyzované a argumentované žalobkyní.
4. Napadené rozhodnutí je podle žalobkyně založeno na svévolné aplikaci správního uvážení, které není nijak přezkoumatelné a z něhož nelze seznat jakékoliv další vodítko pro praxi žalobkyně, zejména tedy, za jakých okolností by žalovaná považovala danou etiketu za dostatečně srozumitelnou a čitelnou, pokud by se jednalo o stejné okolnosti případu. S ohledem na obsah argumentace považuje pak žalobkyně právní posouzení věci za nesprávné, neboť skutkový stav věci nebyl zjištěn v rozsahu nezbytném pro to, aby žalovaná mohla dojít k závěrům, na jejichž základě nakonec rozhodla.
5. Posouzení regálových etiket žalobkyně vytkla, že bez ohledu na její argumenty vycházelo pouze z „celkového posouzení“ České obchodní inspekce, která ve věci provedla kontrolu. Podle žalované je celková prezentace etikety vadná a klamavá. Své rozhodnutí však neopřela o konkrétní argumenty jiné než prostý dojem kontrolorů. Součástí spisu a kontrolního protokolu nebyly zásadní informace o konkrétních parametrech (velikosti) dané regálové etikety a jednotlivých uvedených údajích, velikosti použitého písma, z jaké vzdálenosti ji mohl spotřebitel vnímat a zda k ní měl přístup, ačkoli bylo povinností tyto další podklady opatřit, a kontrolní zjištění tak založit na více důkazech, ne pouze na subjektivním vnímání kontrolujících. Žalovaná tím porušila § 9 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), tedy povinnost zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. V této souvislosti žalobkyně považuje za nezákonné i to, že jí žalovaná v napadeném rozhodnutí vytkla, že řádné zjištění skutkového stavu a další nyní požadované detaily měla vyžadovat v rámci námitek proti kontrolnímu protokolu, k čemuž odkázala na str. 19 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že závěry kontrolního protokolu stanovily původně zcela jinou právní kvalifikaci skutku, a to že nekalá obchodní praktika spočívala v tom, že sleva byla stanovena z doporučené ceny výrobce, a nikoliv z předchozí prodejní ceny žalobkyně. Čitelnost a velikost písma se v tomto kontextu nezmiňovala a nebyla hodnocena jako relevantní kritérium. Proto nebyl důvod namítat ničeho ohledně velikosti písma, podrobně dané dokumenty analyzovat a namítat proti kontrolnímu protokolu každý detail. Navíc to, že žalobkyně proti obsahu kontrolního protokolu nic nenamítala, neznamená, že tak zaznamenaný skutkový stav je dostatečný pro dané rozhodnutí ve věci.
7. Žalovaná tak podle žalobkyně nezjistila skutkový stav věci v dostatečné míře na to, aby o něm mohla daným způsobem rozhodnout. Tvrzení žalované o tom, že kontrolující zjistili skutečnosti týkající se doporučené ceny výrobce až následně po analýze kontrolní dokumentace, je podle žalobkyně navíc v rozporu s úředním záznamem z kontroly. Nesoulad úředního záznamu a kontrolního protokolu nelze připisovat k tíži žalobkyně.
8. Žalobkyně zároveň ve svém odvolání poukázala na konkrétní právní normy a rozhodnutí upravující minimální požadovanou velikost písma a zabývající se otázkou, co se považuje za srozumitelné a čitelné pro spotřebitele. Žalovaná se podle ní měla s těmito skutečnostmi vypořádat v rámci svého právního posouzení konkrétního skutkového stavu v tom smyslu, jestli písmo určité velikosti použité žalobkyní lze ve světle daných právních norem považovat za nečitelné, nesrozumitelné, resp. z pohledu spotřebitele za zanedbatelné. To učinila, avšak bez jakékoli další reflexe nebo zdůvodnění. Zcela také absentuje právní posouzení věci podle § 4 odst. 1 a 4 a § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele.
9. Jde-li o výši uložené pokuty, žalobkyně považuje za nesprávné hodnotit v její neprospěch skutečnost, že se jednalo o potraviny, tedy komodity, které spotřebitel kupuje častěji. Takový závěr podle žalobkyně není ničím podložen a ve vztahu k podstatě věci nedává logiku.
10. Nesprávným je také závěr žalované, která tvrdí, že se přestupek týkal většího množství druhů potravin, které byly uváděny zároveň na trh v celé prodejní síti žalobkyně. Tato skutečnost není podložena obsahem spisu, který se týká jenom zjištění na konkrétní jedné prodejně žalobkyně a její celá prodejní síť předmětem kontroly nebyla. Žalovaná také nijak nezohlednila následky daného přestupku, které nebyly žádné prokázány, a jednalo se tedy jenom o zjištění o možném klamání spotřebitelů, se kterým však žalobkyně zásadně nesouhlasí.
11. Další nedostatek odůvodnění výše pokuty shledala žalobkyně v tom, že výše pokuty samotné je v zásadě odůvodněna tím, že činí 2 % maximální sazby pokuty, kterou lze za nejzávažnější přestupek uložit. Taková úvaha podle žalobkyně není ničím podložena a žalovaná také nijak nereflktuje fakt, že daná maximální sazba pokuty není stanovena výlučně pro tento druh přestupku, ale i třeba za jednání, když někdo vyrábí, dováží, vyváží, nabízí, prodává nebo daruje výrobky nebezpečné svou zaměnitelností s potravinami nebo nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb apod. Podle žalobkyně je zjevné, že při stanovení výše pokuty v rámci sazby do 5 000 000 korun je potřeba zohlednit všechny konkrétní okolnosti případu, včetně následku jednání, a na jejich základě podložit také konkrétní závěr o 2 % maximální sazby.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalované k žalobě

12. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a v písemné vyjádření k žalobě, ve kterém odkázala na odůvodnění vydaných rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaná odmítla tvrzení, podle kterého vyhodnocení jednání žalobkyně coby nekalé obchodní praktiky mělo být založeno na subjektivním posouzení oblastního inspektorátu. Z výroku prvostupňového rozhodnutí je patrné, že nekalá obchodní praktika spočívala nikoliv v samotné velikosti a míře čitelnosti údajů uvedených na etiketách, ale ve způsobu celkové prezentace cenové výhody, což je ve vydaných rozhodnutí popsáno. Snahu zredukovat podstatu použité nekalé praktiky na pouhou malou velikost písma či čitelnost textu „doporučená cena výrobce“ žalovaná výslovně odmítla.
13. Za nepravdivé žalovaná označila tvrzení žalobkyně, podle kterého správní orgány žalobkyni vytkly (resp. oblastní inspektorát vytkl a žalovaná jeho postup potvrdila jako správný), že řádné zjištění skutkového stavu a další nyní požadované detaily nevyžadovala v rámci námitek proti kontrolnímu protokolu. To, že žalobkyně námitky nepodala, je v prvostupňovém rozhodnutí pouze v širším kontextu konstatováno. Správní orgány ve věci nikdy netvrdily, že by samotný fakt, že proti obsahu kontrolního protokolu žalobkyně nic nenamítala, bylo možné považovat za řádné zjištění skutkového stavu v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí ve věci. Žalovaná odmítla i další tvrzení žalobkyně, podle které závěry kontrolního protokolu stanovily původně zcela jinou právní kvalifikaci skutku. Právní kvalifikace porušení právní povinnosti jakož i přestupku zůstala v novém rozhodnutí oblastního inspektorátu potvrzeném napadeným rozhodnutím nezměněna.
14. K výši uložené pokuty žalovaná uvedla, že ukládání pokut za přestupky, tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z možných řešení, které zákon dovoluje, a povinnosti toto v odůvodnění rozhodnutí řádně popsat. K námitce žalobkyně zpochybňující, že se přestupek týkal většího množství druhů potravin, které byly uváděny zároveň na trh v celé prodejní síti žalobkyně, žalovaná uvedla, že z úředního záznamu i protokolu o kontrole je jednoznačně seznatelné, že kontrola předmětných potravin probíhala na základě aktuálního letáku Lidl. Tento leták přitom žalobkyně vydala pro celou svou obchodní síť. Problematická cenová nabídka prezentující u více druhů potravin cenovou výhodu zjištěná v předmětné provozovně tak podle žalované nepochybně byla uplatňována v celé obchodní síti žalobkyně.

Replika žalobkyně

15. Žalobkyně ve své replice ze dne 10. 6. 2022 zopakovala své argumenty již uvedené v žalobě. K vyjádření žalované uvedla, že ačkoli žalovaná v řízení opakovaně uznala, že samotné sdělení o doporučené ceně výrobce je v rámci reklamní nabídky a informaci o ceně v obchodním styku akceptovatelné, ve svém vyjádření nyní nekonzistentně a překvapivě uvedla, že uvedení údaje o doporučené ceně výrobce by u spotřebitele mohlo evokovat představu, že se jedná o cenu, za kterou prodejce v minulosti produkt nabízel, ačkoli tomu tak nebylo. Žalobkyně tak podle svých slov nyní již vůbec nerozumí argumentaci žalované a tomu, v čem spatřuje protiprávnost jejího jednání.
16. Žalobkyně dále uvedla, že žalovaná v zásadě pouze zopakovala své argumenty bez toho, aby se vypořádala s žalobními argumenty o tom, že její posouzení věci je neurčité a nelze z něj seznat, jakým způsobem měla etiketa a způsob sdělení informace vypadat. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. K vyjádření žalované ohledně výše uložené pokuty žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je založeno na posouzení vzhledu a vyobrazení regálové etikety na konkrétní prodejně. Obsah akčního letáku žalobkyně a vzhled dané prezentace jako tištěné formy obchodní komunikace dosud nebyly předmětem řízení ani posuzování ze strany správního orgánu. Předmětem žádného zjištění tedy dosud nebyl obsah předmětného letáku a situace v celé obchodní síti žalobkyně.

Duplika žalované

18. Žalovaná ve své duplice setrvala na svém předchozím vyjádření a zároveň vznesla nesouhlas s argumentací žalobkyně v replice. Spatřuje v ní snahu žalobkyně vytrhnout z kontextu dílčí, mnohdy okrajové části vyjádření žalované, těmto částem dát nový prioritní význam a proti takto uměle interpretovanému obsahu následně směřovat svou argumentaci.
19. Smyslem rozhodnutí o přestupku a jeho odůvodnění podle žalované není poskytovat obviněnému návod, jak dodržovat právní předpisy, ale přesvědčivě vysvětlit konstatované spáchání přestupku. To podle svých slov učinila, přičemž z odůvodnění lze pro budoucí praxi dovodit, jak při prezentaci cenové výhody postupovat, resp. čemu se vyhnout.
20. Poukazem na leták Lidl žalovaná zdůvodnila, proč shledala, že cenová nabídka, prezentující u více druhů potravin cenovou výhodu zjištěná v předmětné provozovně, byla uplatňována v celé obchodní síti žalobkyně. Skutečnost, že předmětné potraviny byly uváděny na trh v celé prodejní síti žalobkyně, podle žalované vyplývá již ze samotného označení potravin údajem „AKCE“, jakožto institutu nepochybně označujícího dle běžných obchodních zvyklostí zvýhodněnou nabídku prodeje, která není teritoriálně omezena na jednu konkrétní provozovnu. Na základě této logické úvahy (vycházející z dokumentů, které jsou předmětem spisu) má žalovaná za přípustné, aby jedním z kritérií pro určení výše pokuty mohl být fakt, že se přestupek týkal většího množství druhů potravin, které byly uváděny na trh v celé prodejní síti žalobkyně. Pro učinění tohoto závěru přitom neshledává relevantní požadavek žalobkyně na zjišťování a posouzení situace v celé prodejní síti žalobkyně týkající se konkrétního počtu prodejen a objemu výrobků.

Posouzení věci soudem

21. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, přičemž byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.
22. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Jelikož žalobkyně ve stěžejní části své žalobní argumentace namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, zabýval se soud v první řadě jí. Uplatněné námitky přitom neshledal důvodnými.
24. Má-li být správní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné opONENTUŘE (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“* (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
25. Právě takovým způsobem k vypořádání se s argumentací žalobkyně přistoupila žalovaná. Správní orgány v obou vydaných rozhodnutích totiž konzistentně uváděly, že vycházely z celkové prezentace údajné cenové výhody, přičemž způsob, kterým byly předmětné potraviny označeny cenou, ve svých rozhodnutích dostatečně popsaly. Takovýto výstižný popis problematické cenovky se nachází například přímo ve výroku prvostupňového rozhodnutí: *„Největší velikostí čísel byl přitom zvýrazněn údaj o ceně platné v době nabídky, menším písmem – údaj ‚AKCE‘ s přeškrtnutou cenou před slevou, pod kterou byl uveden údaj ‚doporučená cena výrobce‘. Tento údaj byl v porovnání s výše uvedenými údaji vztahujícími se k ceně potraviny na cenovce uveden velmi malým, obtížně čitelným písmem a nemusel tak být pro spotřebitele zcela zřetelný a rovněž srozumitelný vzhledem k tomu, že za přeškrtnutou cenu obviněný v minulosti předmětný výrobek spotřebiteli nikdy nenabízel.“* Oblastní inspektorát dále ve výroku svého rozhodnutí uvedl: *„Informace, kterou o cenové výhodě poskytl, mohla (vzhledem ke způsobu její celkové prezentace) u spotřebitele vzbudit dojem, že prodejní cena byla snížena oproti běžné ceně, za kterou byly v minulosti předmětné potraviny obviněným prodávány, ačkoliv tomu tak nebylo“*.
26. Žalovaná závěry oblastního inspektorátu aprobovala, přičemž k odvolací argumentaci žalobkyně (do značné míry totožné s argumentací později uvedenou v žalobě) poukázala

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na to, že oblastní inspektorát „nezpochybňoval samotnou velikost nebo čitelnost písma, ale poukázal na celkový kontext prezentace cenové výhody (tedy na kontext skutečnosti, že jednotlivé údaje vztahující se k cenové výhodě byly uvedeny rozdílnou velikostí písma, přičemž ten rozhodující údaj o tom, z čeho je cenová výhoda odvozena, byl uveden nejmenším a tedy nejobtížněji čitelným písmem) a skutečnost, že za doporučenou cenu výrobce obviněný potraviný nikdy spotřebiteli nenabízel“.

27. Správní orgány tedy zjevně upřednostňovaly komplexní hodnocení použité cenovky oproti podrobné dílčí analýze jediného faktoru – velikosti písma, kterým byl uveden údaj „doporučená cena výrobce“, čehož se domáhala žalobkyně. Takovýto přístup správních orgánů soud považuje za jednoznačně vyjádřený právní názor, který v konkurenci argumentů žalobkyně bez problémů ob stojí. Námitky žalobkyně týkající se velikosti písma v namítaných právních předpisech a rozhodnutích – jakkoli rozsáhlé – tedy byly ze strany správních orgánů řádně vypořádány odlišnou, logickou a přesvědčivou argumentací, která měla oporu v zákoně.
28. Soud k námitkám žalobkyně stran (mírně zjednodušeně řečeno) velikosti a čitelnosti písma použitého po údaj „doporučená cena výrobce“ navíc podotýká, že v zásadě šlo pouze o těžko projednatelný obecný rozbor právní úpravy či rozhodnutí učiněný bez vztáhnutí jeho závěrů na konkrétní posuzovanou skutkovou situaci. Sama žalobkyně konkrétně tedy nenamítala ani to, že jí použité písmo některé z poukazovaných parametrů či pravidel splňuje, či nikoli.
29. Důvodnou nebyla ani námitka, podle které v napadeném rozhodnutí zcela absentuje právní posouzení věci podle § 4 odst. 1 a 4 a § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele. Takovéto posouzení provedl již oblastní inspektorát, který zjištěné skutečnosti právně posoudil a jednání žalobkyně podřadil pod uvedená ustanovení. Správní řízení přitom tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí a z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaná s posouzením věci oblastním inspektorátem ztotožnila.
30. Pro úplnost soud dodává, že úkolem správních orgánů bylo posoudit jednání žalobkyně z hlediska souladu s právními předpisy. Z posuzovaných rozhodnutí je zřejmé, jaké nedostatky správní orgány na straně žalobkyně shledaly, a tedy i čeho by se měla propříště vyvarovat. Povinností správních orgánů však naopak nebylo žalobkyni předestřít, jak by měla vypadat etiketa, kterou by považovaly za dostatečně srozumitelnou a čitelnou.
31. S námitkami týkajícími se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí úzce souvisí námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Ani tuto námitku soud nepovažuje za důvodnou, neboť vzhled použitých cenovek byl ve vydaných rozhodnutích popsán dostatečně a výstižně (viz bod 25 odůvodnění tohoto rozsudku) a rovněž je v souladu s fotodokumentací pořízenou při kontrole v provozovně žalobkyně. Ze založené fotodokumentace je zřejmá „přístupnost“ regálové etikety a (navíc i v poměru k nabízenému zboží) velikost regálové etikety včetně údajů na ní uvedených. Obě nelze považovat za jiné než běžné, standardní, zcela obvyklé, ba až notoricky známé. Stav věci tak byl zjištěn zcela dostatečným způsobem. Další zjišťování skutečností požadovaných žalobkyní by sice bylo možné, ale v dané, skutkově nijak neobvyklé situaci, pro účely rozhodování správních orgánů nadbytečné. Podklady opatřené při kontrole tak soud hodnotí jako zcela dostačující pro posouzení věci.
32. V souvislosti s uplatněnou námitkou je třeba korigovat i související vyjádření žalobkyně. Není totiž pravdou, že jí žalovaná na straně 19 napadeného rozhodnutí vytkla, že řádné Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zjištění skutkového stavu a další nyní požadované detaily měla vyžadovat v rámci námitek proti kontrolnímu protokolu. Na této straně je pouze citováno odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ve kterém oblastní inspektorát konstatoval, že žalobkyně byla v protokolu o kontrole poučena o právu podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu a že toto neučinila, a to bez jakýchkoli negativních implikací, které by z této skutečnosti snad měly pro žalobkyni vyplývat.

33. Obsahu odůvodnění vydaných rozhodnutí i předloženému správnímu spisu neodpovídá ani námitka žalobkyně, podle které má být v rozporu s úředním záznamem z kontroly tvrzení žalované o tom, že kontrolující zjistili skutečnosti týkající se doporučené ceny výrobce až následně po analýze kontrolní dokumentace. Soud ověřil, že žalovaná uvedené tvrzení nepoužila. Již v protokolu o kontrole ze dne 22. 12. 2020 je uvedeno, že členové kontrolní skupiny si toho, že se v případě deklarovaných slev jedná o „doporučenou prodejní cenu výrobce“, všimli při zpracování fotodokumentace z místa kontroly, tedy zjevně před vyhotovením úředního záznamu, ve kterém se s tímto poznatkem již pracovalo.
34. Jde-li o výši uložené pokuty, soud nepovažuje za nijak nesprávné hodnotit v neprospěch žalobkyně skutečnost, že se jednalo o potraviny, tedy komodity, které spotřebitel kupuje častěji. To, že spotřebitel potraviny skutečně kupuje prakticky nejčastěji, soud považuje za notorietu. Nijak pak nerozumí blíže nerozvedené námitce, že poukaz na tuto skutečnost „ve vztahu k podstatě věci nedává logiku“.
35. Skutečnost, že výše uložené pokuty představuje 2 % maximální sazby pokuty, kterou lze za nejzávažnější přestupek uložit, bezpochyby vyplývala z § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném v době spáchání přestupku, který za daný přestupek umožňoval uložit pokutu až do 5 000 000 Kč. Žádné jednání naplňující skutkovou podstatu jiného přestupku žalobkyni za vinu kladeno nebylo. Správní orgány při ukládání pokuty uvedly, že pokuta je ukládána při spodní hranici sazby a že ji neshledávají zjevně nepřiměřenou zejména s ohledem na skutečnost, že jednání žalobkyně spočívalo v nedostatecích způsobených samotnou žalobkyní.
36. K neprokázaným následkům přestupku soud poukazuje na to, že přestupek vytýkaný žalobkyni má ohrožovací povahu. Vznik skutečného následku tak v daném případě není k naplnění skutkové podstaty přestupku nutný a jeho absenci ani nelze hodnotit ve prospěch pachatele.
37. Konečně je pravdou, že správní orgány uvedly, že v neprospěch žalobkyně vyhodnotily skutečnost, že šlo o potraviny uváděné v celé obchodní síti žalobkyně a též možné poškození ekonomických zájmů tisíce spotřebitelů, tedy velké skupiny. Soud uvedenou úvahu správních orgánů chápe a dokonce považuje za poměrně pravděpodobné, že ke zjištěnému způsobu označování předmětných výrobků došlo i v dalších provozovnách žalobkyně. Považuje totiž spíše za nepravděpodobné (protože značně neracionální, nevhodné a nepraktické), že by si způsob označování zboží cenami v rozporu s jednotným firemním vizuálem každá provozovna stanovovala a regálové etikety koncipovala sama namísto toho, aby etikety (například) generoval společný software.
38. Skutečností ale je, že závěr o tom, že k pochybení došlo v celé obchodní síti (nebo alespoň v přiměřeném vzorku provozoven) ze spisu nevyplývá a klást žalobkyni k tíži pouze to, že stejné výrobky nabízela i v jiných provozovnách, aniž by zároveň bylo zjištěno pochybení při označování výrobků cenou, nelze. Naopak závěr o přítěžující okolnosti spočívající v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

počtu druhů potravin a možném poškození ekonomických zájmů tisíce spotřebitelů, tedy velké skupiny, ob stojí i ve vztahu k jediné provozovně žalobkyně. Jakkoli tedy soud považuje tvrzení správních orgánů o „celé síti žalobkyně“ za poněkud nešťastné a zavádějící, má za to, že s ohledem na nízkou výši pokuty uloženou při spodní hranici zákonné sazby a jiné zjištěné přitěžující okolnosti nejde o pochybení, pro které by stanovení výše uložené pokuty neobstálo. Zjištěná nezákonnost podle názoru soudu nedosáhla intenzity, pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit.

39. Žalobu soud vyhodnotil v rámci uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. Současně s tím soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. ledna 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.